

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul I

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Copyright © 2022 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Cuvânt de Început

Acest document conține un mesaj unic. Textul este însoțit de adevărul nelipsit și de un gram de speranță care are menirea de a mângâia. Atingerea lui este resimțită ca o miere spirituală care se solidifică și ia forma celor mai ușoare cuvinte. Scopul autorului nu este atracția succesului și bunăstarea, ci revărsarea acelei smerenii sănătoase în viețile voastre și limpezirea. Drept dovadă manuscrisul nu va fi trimis la editură, în schimb își va găsi un loc în inimile tuturor doritorilor de bine și îi va înfrumuseța. Pentru o mai mare accesibilitate cartea ar putea fi publicată, de către o altă persoană, în memoria scribului. Ca sugestia Mea să devină un fapt sufletul la care fac referire are nevoie să crească în iubire și să guste mierea, ca să îi cunoască importanța.

Mierea Pământului nu se referă la dobândirea unei fericințe utopice, constituită dintr-o situație de viață în care nu vă lipsește nimic și în care nu mai există provocări și pericole, ori în care nu mai sunteți nevoiți să lucrați pentru a vă procura alimentele și a vă îndeplini visurile. Dulceața se caracterizează printr-un nivel superior de conștientizare care vă ajută să realizați faptul că nu aveți nevoie de mai mult, ci de mai puțin și de calitate, indiferent că vorbim de produse consumabile, persoane dragi sau timp.

Uneori aveți nevoie să priviți în depărtare, ca să vă extindeți câmpul conștient și să vă familiarizați cu nevoile viitoare. Ceea ce faceți pentru suflet nu vă este de folos doar în viața actuală, într-o mai mare măsură vă folosește pentru existența eternă care a început.

Dacă unii oameni nu vor fi atrași de conținutul prețios și vor spune că nu au simțit chemarea spre lumină ori că au căutat-o în altă parte deoarece nu au avut de unde să știe cine ești, află că ei au fost împiedicați să simtă. În acest scop murdar încă se mai depun eforturi uriașe, căci somnul sufletelor este profitabil într-o lume care a fost condusă de rău și nu de bine. Așadar, tristețea ta insolubilă, cauzată de gândul că nu ai luminat îndeajuns, dispare în prezența adevărului care sunt.

În lumea așa cum o cunoașteți săracii își petrec viețile stând la porțile bogățiilor care nu le deschid. Bărbații așteaptă la ușile femeilor care le promet împlinirea pe care nu o dețin; și îi înșală și incită, explorându-le toate slăbiciunile ascunse. Aici familiștii devin celibatari, iar mamele devotate își cresc copiii singure. În fond nimic nu vă poate umple, nici dragostea matrimonială, nici bogăția neatinsă sau viața mondenă.

În lumea așa cum o cunoașteți există suflete cerești atrase de ființele pământene, care se războiesc pe nimic și dau de bucluc. Aceste animale umane trăiesc vieți plictisitoare și își construiesc identități false, cu care nu contribuie la nimic bun și nu se ajută, ele doar vânează amoruri amăgitoare și detestă.

În general omul se lipește de alt om de singurătate. Bolnavul își caută leacul deoarece își dorește să redevină sănătos. Pentru Mine nu este de ajuns să fii bolnav ca să obții vindecarea, nici să te rogi în genunchi cu o falsă umilință, tu ai nevoie de voință și o credință pe măsură. În cazul sufletelor despre care vom vorbi prin intermediul noului document nu este așa. Acestea din urmă au fost înscrise în Cartea Vieții de la începuturi și nu descoperă Împărăția interioară prin decizii proprii sau la nimereală.

Dacă un oarecare învățat afirmă că lumea e perfectă așa cum este acela nu e prost și nici nebun, este unul dintre privilegiații care au înțeles faptul că din mocirlă Îmi extrag mierea, lacrimile vă sunt mângâierea.

În zilele mele triste pun o melodie lentă care îmi amintește de serile în care ascultam muzică împreună cu tatăl meu pământesc și mă încurajez. Îi trezea admirația sunetul curat emis de corzile chitarei electrice bine acordate, pe care îl amplifică prin difuzoarele prăfuite de pe șifonier. Pasiunea și priceperea lui mă făceau să fiu atent la fiecare detaliu, stând cu capetele pe pernă și lumina stinsă, liniștiți.

Ultima fericire pe care am trăit-o alături de el a fost la vârsta de nouă ani, preț de câteva minute. Ce amintiri minunate!

Cu adevărat, amintirile sunt aurul cu care rămâneți, de care nu vă poate priva nimeni.

Clipele frumoase nu se mai întorc. Dacă nu dăruiești iubirea la timp persoanelor cu adevărat importante rămâi imatur într-ale iubirii, iar darul tău cel mai de preț se pierde, asemeni unui colet care pleacă de la expeditor și nu mai ajunge.

Amintirile pot fi retrăite oricând alături de Mine, Eu sunt...

Lumea Sufletelor

Ai reușit să îndepărtezi frica de la tine în tot acest timp?

În anumită măsură aceasta mai este prezentă în viața mea. În momentele în care nu îmi pot stăpâni gândurile mă tem de viitor, încă îmi este frică de un refuz, de colapsul financiar; dar teama de moarte am învins-o. Eu nu mai mor, doar îmi schimb forma și astfel îmi las neputința. Pe parcurs a fost greu, dar iernile geroase sunt cele mai frumoase. Privind în urmă constat cu bucurie faptul că am reușit să fac atâtea, iar oamenii care au crezut în mine m-au susținut. Pentru faptele mele minunate nu îmi acord vreun merit totuși, acesta din urmă Îți revine cu desăvârșire și slăvește Numele Tău. Dacă nu interveniai pentru mine eu nu doar că nu reușeam, atunci nici măcar nu mai eram, nu existam.

Sunt plăcut surprins să te aud vorbind astfel, cu aceeași simplitate și o mai mare smerenie în fața întregului care nu poate fi cuprins. În viața trăită pe Pământ omul bun devine și mai bun, și cu cât asimilează mai multă cunoaștere de sine și de Dumnezeu devine mai mic. Aceasta înseamnă că își diminuează cantitatea de materie grosieră care îi îngreunează sufletul, pe care o lasă treptat deoarece nu îi mai folosește, apoi se înalță în spirit. Mai departe el se unește cu infinitul și realizează faptul că omul care a fost înainte de trezire nu valorează nimic.

Spune-Mi, astăzi iubești oamenii?

Da și nu, acesta este adevărul dihotomic ascuns în inima mea, dar știi că îndrăgesc copiii și unele animale. În ceea ce privește iubirea pentru adulții conștienți mi-o manifest mai mult prin a îi inspira, a le asculta întâmplările și le simt suferința care i-a adus la lumina Ta. De sfătuit îi sfătuiesc pe cei care prețuiesc cuvântul bun, adevărul necosmetizat, frumusețea interioară.

Răspunsul pe care l-ai scris nu se ridică la nivelul unuia ca tine. Totuși și de această dată porți în mână sceptrul adevărului. El te face demn de a sta în picioare înaintea Mea în orice formă și orice perioadă de timp. Așa este și așa va fi, iubitul Meu.

Cine este Isus Hristos pentru tine?

Acum simt cum conștiința colectivă respinge întrebarea Ta, catalogând-o a fi vreo afirmație venită din partea creștinilor după evanghelie sau de la pocăiții care urmăresc mereu ceva, dar nu este...

Nu este.

În plus, am citit-o mai demult pe un panou publicitar montat la ieșirea pe autostradă. Nu vom convinge prea mulți oameni să parcurgă conținutul prezentând un Dumnezeu înzestrat cu caracter uman, care adresează întrebări muritorilor de rând din dorința de a asculta răspunsuri lingușitoare, plăcute urechii Lui. Sigur că mi-am dat seama ce faci și vreau să îți cer permisiunea de a dezvălui intenția și modalitatea Ta de a lucra.

Dacă ți-ai dat seama luminează-ne, te provoc!

Nu râde.

Aceasta în niciun caz, dar Îmi ești drag atunci când observ că nu îți scapă niciun detaliu. Tu nu poți fi dus de nas.

Constat cu recunoștință faptul că întrebarea Ta delicată are un rol selectiv. Prin urmare, cei care nu vor lăsa garda egoului jos, ca să se facă umili prin acceptarea neputinței umane și vor fi deranjați, se vor opri aici cu cititul, mesajul nu este pentru ei. Și chiar dacă îl vor răsfoi din pură curiozitate nu vor asimila informația prețioasă pe care le-ai pus-o la dispoziție.

Ai intuit fără greșeală modalitatea Mea de a lucra, se vede că ți-ai luat din timpul tău de om și l-ai petrecut lângă Mine. Adaug o scurtă clarificare la explicația ta pentru a putea continua.

Există două categorii de oameni pe care îi deranjează astfel de întrebări și întreaga abordare a acestui dialog scris. Prima, este cea pe care ai descris-o. Prin urmare unii se vor suprapoziționa și te vor considera naiv crezând că încerci să îi câștigi ca adepți sau să îi convertești la o nouă ideologie, sau să îi trimiți la biserică. Aceștia fac parte din prima categorie de nevăzători.

A doua categorie de oameni va gândi în sine sa, deranjată, zicând: „Atât de ușor susține acest tânăr lipsit de orice pregătire faptul că vorbește cu Dumnezeul dumnezeilor, de la egal la egal, ca și cum ar fi amici de pahar, în loc să își plece capul cu rușine și să își facă zece cruci sau o mie, ca Dumnezeu să îl miluiască și să îl ierte de păcate. Pentru că toți suntem păcătoși în fața Lui și nu putem fi mai mult decât simpli muritori. Acest autor, privit de mulți ca unul dintre cei mai de seamă, ori are o imaginație prea bogată, ori diavolul vorbește prin el, căutând să strice imaginea lui Dumnezeu, ca să provoace confuzie printre creștini“. Aceștia

reprezintă a doua categorie de nevăzători, care nu Mă cunosc și Îmi invocă Numele cu buzele, trăiesc scufundați în idolatrie și Îl percep pe Dumnezeu ca pe o superstiție. Dumnezeu în care cred ei nu este un Spirit care li se descoperă prin tot ce îi înconjoară și care este prezent peste tot, în tot, tot timpul.

Nici cei din prima categorie, nici cei care o alcătuiesc pe a doua, nu vor ajunge prea curând la Mine, în Împărăția de sus, și nu vor gusta mântuirea sau mierea. Nu din cauză că Dumnezeu nu este îndeajuns de iubitor încât să le deschidă ochii prin texte revelatoare și o mulțime de semne și de atenționări, ci din cauză că oricât de dulci ar suna cuvintele de aici ei nu pot renunța la dumnezeul lor umanizat, care nu există și care a fost proiectat și realizat de preoții și împărații vechilor regimuri ca să îi țină sub control. Din aceste mase de oameni Eu culeg semințele coapte pe care le depozitez în coșuri cerești și le desemnez pentru lucrări și mai minunate. Acum ești liber să Îmi răspunzi la întrebare.

Isus este un Spirit bun, care mă acceptă așa cum sunt și mă ghidează pe parcursul vieții dacă trăiesc după ordinea dreptății și a iubirii. El a fost un om real, care a trăit în trup pe Pământ și care asemeni mie a fost inspirat de Iubirea care ești și pe care o numim Tată. Știu că mai am multe de făcut aici și intenționez să le fac cu sufletul deschis. Frumusețea mă înconjoară, credința mă alimentează chiar și în momentele în care cred că pier.

În povestea vieții mele Tu ai fost Minunatul și Invincibilul, eu doar Ți-am ascultat glasul. Am răspuns cu iubire răului care a venit către mine din toate părțile, în felul acesta am anihilat conflicte pe loc, parcă printr-o putere uriașă sau printr-o vrajă, fapt pentru care mai târziu am fost răsplătit însutit. Și iată că cel mai aprig dușman mi-a devenit cel mai fidel prieten.

În această perioadă banii au curs fără să le țin socoteală. Cu ajutorul lor am luat decizii potrivite în ceea ce privește viața mea de om și a cercului restrâns de suflete cu care conviețuiesc. Și am cunoscut oameni atât de bogați încât nu știu ce să facă cu banii, așa cum ai prezis Tu în cartea a cincea a seriei. Însă ei nu m-au susținut îndeajuns de mult și din toată inima încă, ci mi-au oferit cu țărâita atât cât să le funcționeze lor treburile și să își păzească interesele. În schimb oamenii muncitori, care și-au câștigat banii prin trudă și diverse strategii oneste au umblat la sacul lor adânc și mi-au oferit atât cât am avut nevoie, fără să se simtă obligați și fără ca eu să cer. Și așa, prin credință și stăruință mi-am cumpărat un loc al meu, în care pot crește în liniște și admira și iubi lumea Ta și nu în ultimul rând pe Tine, adevărata Iubire.

Nu vreau să vorbesc prea mult despre mine, dar am nevoie de o introducere și o împrietenire cu cel care are conținutul în față și se delectează.

Așadar, în opinia mea diminețile rămân pe primul loc în lista cu momente magnifice. Lumina lor difuză și culorile arzătoare, crengile desfrunzite ale copacilor îmbătrâniți, păsările, pe toate le consider terapie pentru orice minte obosită. Călătoriile vin ca un desert. Și mai sunt toate condițiile, laudele care provin din inimi curate și mă fac să lăcresc.

Anul care a trecut am vizitat orașul Praga, capitala Cehiei, în perioada în care întregul glob a fost închis. În procent de optzeci și trei la sută activitatea a fost redusă. Străzile goale, magazinele închise, frumusețea arhitecturală, atmosfera liniștită și benefică m-au fermecat cu apusul lor strălucitor. Plimbările emoționante, mâncarea delicioasă și turiștii mi-au amintit faptul că mi s-a mai împlinit un vis.

Am căutat ceva bun în care să cred și am crezut. Mai târziu, am găsit curajul să fac ceea ce am considerat că se cuvine să fie făcut și am făcut. Dar destul despre mine, eu am gustat din miera Pământului. Cu toate acestea i-am cunoscut și amărăciunea, care m-a chinat mai mereu. De iubire m-am bucurat rareori, printre picături.

Vorbește-mi despre dulceața care m-a trezit din somn, la care necunoscătorii de rând nu au acces. Sentimentele nu prea pot fi transmise prin cuvinte. Mai multă teorie consider că nu ne este de folos. Amintirile sunt frumoase și bune, totuși nu ne putem trăi prezentul prin intermediul lor. Dezvăluie-mi motivul pentru care m-ai chemat!

Te-am chemat ca să trăiești ceva real și ca să îți reamintesc faptul că nu ai nevoie să faci un lucru extraordinar sau să devii un om important în ochii lumii pentru a te bucura de viață. Tu te poți simți împlinit chiar acum, așa cum ești, acolo unde te afli. Nu uita că pentru Mine ești mai important decât o mie de lumi.

Omule, fii recunoscător chiar și atunci când ești în autobuz, pentru faptul că circuli cu autobuzul și deci trăiești. Bucură-te de viață în orice situație, realizând faptul că dacă un anumit aspect nu te mulțumește ai puterea de a schimba lumea sau perspectiva ta. Încă mai poți regla conflictele, poți clarifica neînțelegerile, îți poți îmbunătăți relațiile. Transformă bunătatea în prioritatea ta.

În bucățica voastră de lume, pe care ați numit-o Pământ, care este cât un atom în comparație cu dimensiunea Universului final, care a fost smulsă dintr-un soare primordial, a plutit în spațiu și

s-a oprit în clusterul de stele pe care l-ați numit Calea Lactee, care reprezintă inima acestei forme finale gigant, aveți șansa de a schimba într-o oră cât în alte lumi ați reuși să schimbați în zece mii de ani, depunând eforturi uriașe, părăsindu-vă forma de mai multe ori și luându-vă alta.

Uau!

Gândiți-vă dar la afirmația Mea și credeți în ea. Credința vă ajută pe voi, nu pe Mine, și nu trebuie să v-o dovedeți unii altora în biserici sau în adunări, ci vouă înșivă, în intimitate, tot timpul.

Știința, care consideră că nu are îndeajuns de multe dovezi ale existenței Mele ca Dumnezeu infinit, dar cu atât mai mult nu are dovezi ale inexistenței Mele, să se abțină de la orice verdict. Voi, însă, suflete curate, a sosit timpul să vă ridicați acolo de unde ați venit.

Alberto, tot ce ți-ai imaginat vreodată să faci astăzi ești capabil să faci, fiindcă în jurul tău roiesc îngeri cărora le poți cere să te servească în Numele Meu și ei te vor asculta. Aceasta este Voia Mea, în prezentul de acum, pentru tine. Și oricărui om i s-a dat acces la această putere. Dacă vrei să te detașezi de trup în timp ce trăiești, ca să descoperi sau să explorezi frumusețile ascunse, lumile mai reale decât cea a materiei apăsătoare, trebuie doar să rostesti cuvântul. Dacă îți dorești să ridici țara ta rău famată, de care puțini au auzit, în topul celor mai demne și mai iubite, care le cârmuiesc și influențează pe celelalte, o poți face. Nu îți voi da mai multe exemple, ci puterea și dorința de a te dedica. Fiindcă unde altundeva ar putea înflori Împărăția dacă nu acolo unde ai coborât? Evident, tot ce vei voi să înfăptuiești trebuie să respecte ordinea divină și să aibă o intenție pură.

Citind acest material vă ies sufletele la suprafață. Sufletele, fiind adormite, s-au așezat pe fundul mării asemeni unor perle pe care le scapi în apă și se scufundă. Deoarece marea de activități în care înotați de-a lungul vieții este doar mentală, iar valurile ei vă amețesc. În realitatea sufletelor trezite vindecările se rostesc precum cuvintele, răul vă dispăre din cale și puterea vă aparține.

Vedeți voi, un răsărit nu are nicio valoare în ochii unui suflet care încă nu s-a trezit. Tot așa se întâmplă și cu luxul care a fost deja obținut. Ceea ce vă doriți vă amețește până în clipa în care îl obțineți, apoi sclipirea dispăre, căci materia nu vă poate dărui lumina. Ar putea fi o coincidență faptul că omului care Mă caută și Mă găsește în scurt timp îi merge mai bine. Mlaștina care l-a sufocat în prima parte a vieții seacă, iar în loc rămâne un pământ solid de care se poate folosi pentru a își dovedi puterea, care este

înțelepciunea și experiența. Eu lucrez subtil, în așa fel încât să nu vă condamniți și să nu vă constrâng, și pe toate câte le-ați făcut să pară că le-ați făcut voi.

Omul care Mă caută și Mă găsește încă din această viață a minții nefinisate și a trupului greoi va gusta din mierea Pământului pe parcursul vieții lui carnale. Ceilalți o vor recunoaște după trecerea mai multor vieți, care pot dura mii de ani pământești. Cu toții veți trece prin apă și prin foc, din dragostea Mea, spre binele vostru.

În viața ta de om, cu cât descoperi adevărata viață, care este cea spirituală, materia moartă pierde puterea de control asupra ta. În lumea caldă a sufletelor, pe care toți o veți experimenta și în care voi, copii ai Mei, sunteți stăpâni, puteți face tot ce voiți și tot ce veți face va prinde coajă în realitatea materială. Aceasta deoarece lumea așa cum o cunoașteți este efectul, cea pe care o descriu prin intermediul materialului de față este cauza, motorul care o mișcă. Am să Mă folosesc de un exemplu ca să înțelegi mai bine cum funcționează lucrurile:

Tu, ca om, nu poți convinge o fiară sălbatică prin cuvinte și gesturi să nu te devoreze, spunându-i că ești un om frumos care merită să fie lăsat în viață. În schimb o poți domoli chiar și de la distanță accesând realitatea sufletului ei captiv, iubind-o. Atunci ea se va așeza la picioarele tale și te va recunoaște ca stăpân. Eu așa procedez cu tiranii Pământului și cu tot răul creat de om, pe care îl transform în noul om.

Noul om este împăcat cu sine, este contemplativ și aspirant. Evident, el iubește natura și toate câte pot fi admirate de o inimă recunoscătoare și o minte trezită. El nu ia parte la luptele celor care nu au depășit încă realitatea trufiei și a posesiei, ci depășește orice tip de criză în mod calculat și este răbdător. Acesta continuă înainte indiferent câte a pierdut în trecut și își duce viața până la capăt.

Noul om nu judecă, sfătuiește, nu se slăvește pe sine înaintea lumii, ci se înalță în spirit și o ridică și pe ea. El săvârșește binele din proprie inițiativă și nu pretinde foloase materiale în schimbul sfătuirii. Mai știe că Spiritul dirijează materia, nicidecum invers, de aceea își ascultă vocea interioară și o urmează. Căci succesul timpuriu și promisiunile nu împlinesc suflete, ci amăgesc minți de copil șiucid ființe.

Noul om se trezește împăcat și celebrează fiecare dimineață, este recunoscător pentru șansa pe care a primit-o și explorează Pământul minunat. El acceptă viața timpurie cu bune și rele și nu

își judecă forma, îndeletnicirile sau evenimentele, căci cunoaște faptul că toate i s-au dat pe măsura capacității sale de dezvoltare cu scopul desăvârșirii. În numeroasele lumi existente în infinitate un suflet poate crește doar în prezența dragostei, ocrotit de ea, altul poate crește separat de dragoste, deci luând viața în piept, suportând toate suferințele, căzând în sabie sau urcând pe cruce pentru fărădelegile lui sau pentru păcatele umane.

Noul om nu pune preț pe identitatea provizorie, asemeni celui sărac și fără cunoaștere, care este religios sau spiritual monden. El se dezbracă de hainele ridicole și de orice însușire și pășește în rând cu mulțimea. El detestă autoritatea, acesta fiind motivul pentru care nu manipulează și nu constrânge, ci oferă mângâierea pușinilor care au nevoie de ea și o cer. Frumusețea lui este un dar ascuns, la fel ca lumina lăuntrică invizibilă.

Noul om nu se lasă format de lume, el își păstrează ulciorul sufletului lui curat pentru ziua în care va fi pregătit să își întâmpine adevărul Învățător. Societatea îi ucide creativitatea, îi ia sănătatea și treptat moare toată bucuria; curiozitatea de a învăța de asemenea. Un suflet conștient caută să se apropie de Mine, se lasă purtat de imaginație și varsă lacrimi de fericire.

Însă omul sărac și fără cunoaștere, al cărui timp a trecut, se împodobește la exterior ca să își ascundă golul interior. Noul om este stăpân pe sine, el simte lumea nevăzută și recunoaște dintr-o privire aceste apariții de oameni a căror dorință este să asimileze cât mai multă materie atât în curtea lor, cât și pe trup iar în cele din urmă pe suflet.

Relațiile, funcțiile și bunăstarea, toate se hotărăsc din stratul nevăzut al lumii și se obțin în Numele Meu. Cel care are acces la lumea misterelor se îndestulează cu mierea Pământului și le dă și altora să guste din ea. Diferența o face voia și credința acelor fericțiți, spre deosebire de cei a căror credință este prea mică sau inexistentă.

Omul sărac și fără cunoaștere, al cărui timp a trecut, caută să îl corecteze pe celălalt și îl acuză, ținând Biblia în mână sau legea umană. Noul om, în schimb, se îndreaptă pe sine de ori de câte ori situația o cere și îi iubește pe toți. Fiindcă este mai ușor să îl învinuiești pe altul pentru răul resimțit de tine, decât să te analizezi și să îți recunoști greșeala. În general, oamenii buni își dăruiesc încrederea foarte ușor tuturor nedemnilor. Aceasta este greșeala lor. Ei vor fi dezamăgiți cu prima ocazie, iar frustrarea îi va transforma în oameni nedemni la rândul lor. Prin urmare, nu este de ajuns să fii un om bun, Eu nu aștept acest lucru de la

tine, tu ai nevoie să devii conștient. Conștiența și conștientizarea te vor călăuzi în călătoria ta. Iubirea este ceea ce rămâne după tine, restul își lasă forma și concepția provizorie de sine. Aceasta este judecata divină și este dreaptă. Divinul stă peste instinctual și rațional, iar deasupra tuturor elementelor stă Iubirea.

Înțelegi tu, dragul Meu, cuvinte Mele?

O, nu numai că le înțeleg, le simt și le ador! Ele sunt cuvinte vii și adevărate care rămân precum iubirea despre care vorbești. Fiindcă tuturor ne face plăcere ca cel rău să își primească lecția, dar oare câți ne dorim îndreptarea lui și nu distrugerea?

Intenția face diferența.

Și astfel se produce selectarea despre care s-a profetisit.

În viața trăită pe Pământ lucrurile nu se petrec la nimereală, nici cele bune, nici cele mai puțin bune, tu le coordonezi pe toate chiar dacă ești sau nu conștient de acest aspect. Privind în urmă realizezi faptul că tu ți-ai închis porțile până astăzi. Cunoșcând dar adevărul vei întâmpina viața cu brațele deschise începând de astăzi, așa cum e firesc.

Omule conștient, lasă toate preocupările tale neînsemnate și concentrează-te. Nu uita să faci o faptă măreață și bună în viață, demnă de toată cinstea, fie că ajuți un om pierdut să se pună pe picioare sau că lași o învățătură sănătoasă copilului tău. O faci pentru gloria sufletului tău.

Iată că cel mai util conținut spiritual stă la dispoziția oricărui căutător de cunoaștere și de adevăr, în scopul finisării sufletului lui, în mod gratuit. Toate acestea au devenit posibile prin iubirea care sunt și prin mâinile tale. Nimic nu a fost mișcat vreodată în lume fără ca Eu să mișc și nu există altă cheie în afară de Mine. Eu sunt Portarul Împărăției de sus și Împăratul. Dacă altcineva te-ar face bogat sau fericit, prin absurd, și astfel el ar contracara Voia Mea, care este una cu desăvârșirea ta, în trei zile ai sărăci înapoi și ai deveni de treizeci de ori mai nefericit. De aceea îți spun, nu căuta în afara ta ceea ce ai pierdut în interiorul tău, și anume legătura cu Spiritul care în realitatea cea mai îndepărtată ești. Caută să cunoști ordinea iubirii Mele și urmeaz-o, iar toate cele de trebuință ți se vor da și mai mult.

Mă inspire să scriu atât de frumos încât încep să cred că nu scriu eu cea mai frumoasă conversație între om și Dumnezeu. Eu sunt recunoscător dimineților care mă ajută să aspir către cer și mai sus, în ciuda greutăților lumești și a supărărilor tot mai dese, care mă îmbolnăvesc. O plimbare pe malul răsăritului cu cafeaua în mână, de unul singur, contemplând, nu se uită niciodată. La fel

ca serile în care lași lumea în pace și adormi cu cartea în brațe, visând...

Îmi amintesc zilele lungi și plictisitoare pe care le petreceam la țară. Ea a fost etapa în care nu prea am avut nevoie de lucruri. Scândurile gardului uscat de soare și îmbibat de ploaie, aproape putrezite, de culoare gri verzui, în vârful cărora bunicii își agățau borcane și cutii de conservă ruginite, trosneau la fiecare cățărare. Pe ele mă urcam ca să ajung la crengile unui măr care făcea fructe mici și acre. Cotețul găinilor și casa care ne găzduia pe perioada verii erau asemănătoare. Și eram trist, căci deseori mă săturam de joacă și observam realitatea pământie a oamenilor.

Stăteam atârnat de o sfoară pe care un unchi mai prietenos o legase de nucul aflat pe dealul din spatele casei, la al cărei capăt opus înodase un lemn. Pe el mă spijineam cu picioarele ca să mă dau huța, privind soarele la asfințit, în sunetul clopotelor asurzitoare. Atunci când vremea era ploioasă era cel mai urât, cu toate că adoram furtunile și toate fenomenele naturale. Totuși întreaga curte se umplea de mocirlă și devenea impracticabilă, iar noi nu puteam părăsi prispa. Interiorul casei mă dezgusta, acesta era plin de zdrențe mucegăite, avea un aer închis și o invazie de purici.

Ne strângeam în jurul focului câțiva copii și gustam vin fiert cu felii de gutui din niște căni de fier. Băgam un ou în jar, pe care îl mâncam cu coada lingurii sau un porumb proaspăt, lăptos, pe care îl coceam în sobă. Apoi bunica termina mămăliga și turna lapte în tuciul arzând de pe care curățam coaja.

Mă strecuram printre vecini și rude ca să ajung la dulăpiorul înnegrit de fum și mâncat de viermi, de unde luam sare. Bunicul păstra acolo un săculeț de sare grunjoasă de culoare gri, asemeni bolovanului din grajd pe care îl lingea vaca, din care luam câteva degete și turnam în tuciul fumuriu în care băgam lingurile toți. În momentele în care mi se făcea poftă de ceva dulce ori pur și simplu îmi aminteam de borcanul cu zahăr pe care bunicul îl ținea în pod urcam cu lingurița și mă serveam fără să mă vadă cineva. În sat nu existau magazine și cu atât mai puțin dulciuri, iar zahărul era rar și prin urmare prețios. Sigur că pentru faptă am fost certat și pedepsit, căci în trei luni golisem borcanul pe jumătate.

Țăranii se certau des și îmi transmiteau o stare urâtă. Mulți își loveau nevestele sau se băteau între ei, frate cu frate, tată cu fiu. Aș fi vrut să mă evapor dar nu aveam cum să plec. Singurul care mă încuraja în mod tăcut era cerul minunat despre care nu știam nimic. Prin intermediul imaginației cerul îmi șoptea că ascunde o mulțime de experiențe pentru mine și mă înveseleam repede.

Adoram sărbătorile de iarnă, pe care le petreceam acasă, în București. Serile încețoșate, luminile gălbui ale stâlpilor și ferestrelor, fulgii care se așezau și urmele de sanie care mă fermecau, toate mă transmutau într-o lume de vis. Oamenii își împodobeau casele dinăuntrul cărora se auzeau urări prietenoase. Mesele erau bogate, la fel și pungile cu dulciuri pe care le primeam, din care savuram cu măsură ca să îmi ajungă cât mai mult.

Sunt convins că așa au trăit cei mai mulți, chiar dacă nu au analizat situația atât de profund, nici nu au descris-o într-un mod poetic. Astăzi nu ne lipsește nimic, poate doar bucuria, simpatia și curiozitatea de a sta de vorbă cu un om la fel ca noi și a îi afla povestea. Provocarea timpurilor actuale este să ne simțim liberi chiar dacă suntem responsabili, trudem și plătim. Vorbesc despre acea libertate sufletească de a aspira către stele și mai sus.

În prezent oamenii buni și cinstiți trăiesc singuri. Curvele sunt invidiate și tratate ca niște doamne, la fel sunt și interlopii care își spun afaceriști. Săracii sunt prinși în conflicte, ei cred mereu că vor rezolva ceva dar nu rezolvă, și pierd anii. Eu am avut zile în care mă hrăneam doar seara, cu o cafea îndulcită, în timp ce mă plimbam cât era ziua de lungă prin orașelul Corfu sau pe plajă, cu căștile în urechi și picioarele în apă, compunând cel mai prețios mesaj: Ultima Evanghelie dăruită de Dumnezeu omenirii. Totuși scrierile trimișilor vor continua, ca să guste și ceilalți din miera Pământului, accesându-și puterea sufletului.

În viitor oamenii vor fi mai curați și mai pricepuți, pentru că înțelegerea se va dezvolta în raport cu trezirea. Cunoașterea pe care am acumulat-o eu în douăzeci și cinci de ani prin intermediul experienței, apoi am expus-o în alți zece ani, ei pur și simplu o vor deține fără să studieze. Iar meritul lor va fi mai mare, la fel ca iubirea și faptele lor. Și vor fi desăvârșiți și plăcuți Ție precum a fost și este Cel mai iubit.

În viața aceasta scurtă de om toate ideile care provin dintr-o inimă curată trebuie duse la bun sfârșit. Indiferent prin câte stări vei trece până la îndeplinire ai nevoie să rămâi neschimbat, asemeni unui copac încercat de sute de furtuni, care stă neclintit și rămâne. Altfel nu vei putea realiza prea multe.

Omule, o prietenie sinceră, pe care nu ai perceput-o niciodată ca pe ceva special și onorabil, este un dar neprețuit care ți-a fost trimis de Dumnezeu. Multe obligații care îți amenință libertatea sufletească sunt doar compromisuri de moment, în timp ce ființa lăuntrică este indestructibilă și lucrurile așa vor rămâne. Cel care își manifestă creativitatea prin artă sau în scris este un om viu, al

cărui glas răsună în mințile oamenilor chiar și după moarte și le alină sufletele. Succesul apare în urma recunoștinței și nu invers, căci el este efectul grațitudinii și nu al trudei. Să îți explic:

Era pe înserat, prima zi a anului 2017. Un amurg geros, cu cer senin și zăpadă proaspătă. Ieșisem la o plimbare în jurul lacului din Parcul Herăstrău din capitală, mai nou numit Regele Mihai I. Trecuse o perioadă lungă în care am stat concentrat și am scris, am testat strategii de promovare a cărților, cheltuind fără rezultat, și m-am posomorât. Eram apăsător, ce-i drept, dar parcă începutul anului îmi transmitea totuși o dorință necunoscută și un gram de speranță. Visam, mulțumită curajului pe care îl mai aveam.

Ajuns lângă lac am traversat barajul, privind înmărmurit cum se colora cerul. Zăpada care îmi scârțâia sub tălpi îmi îngreuna pașii. Lacul era complet înghețat iar doi oameni, probabil paznici ai locului, coborâseră pe el și încercau gheața. Am zărit un ponton accesibil pentru coborâre și am pășit pe lac în mijlocul îndepărtat, după insuliță. De acolo am privit cerul și m-am eliberat de orice presiune în clipa în care am devenit recunoscător, conștientizând faptul că eu nu am făcut nimic, ci a făcut Dumnezeu prin mine, eu doar l-am permis. M-am simțit împlinit, copleșit de gândul că dacă aș părăsi lumea în clipa aceea, pe loc, aș pleca fericit. M-am bucurat de faptul că am contribuit și eu în proporție de 0,1% la marea lucrare numită om.

Am scris cu urmele picioarelor pe zăpadă un mulțumesc cu litere atât de mari încât cuvântul să poată fi observat din cer și în tot acest timp am plâns de fericire. Atunci când am ajuns acasă și am verificat corespondența am constatat că tot ce mă străduisem să fac în ultimele luni, fără rezultat, s-a produs în cele patruzeci de minute pe care le-am petrecut pe lac, dar în care nu am făcut nimic. În acel interval de timp pagina web mi-a fost accesată de aproape treizeci de mii de utilizatori, s-au comandat zeci de cărți și am primit sute de comentarii și mesaje încurajatoare.

Pentru mine el a fost cel mai înălțător moment, pe care dacă mi-ar sta în putere l-aș face cunoscut fiecărui om, ca să înțeleagă faptul că fericirea este doar a lui. Aceasta nu vine dintr-o dragoste matrimonială și nu depinde de o persoană care l-ar putea priva de ea printr-un moft sau o despărțire neanunțată.

Tinerii sunt atrași de imaginea anumitor oameni, de lucruri și situații care au un ambalaj frumos și așa va fi și în viitor. Ei vor consuma nimicul auriu, mai degrabă decât adevărul profund care cere un gram de efort din partea observatorului. Cu toate acestea copiii cerului nu vor fi astfel, ei vor crește și vor deveni copiii Mei

prin puterile lor. Și vor fi strălucitori și mai liberi decât îngerii.

Mai liberi decât îngerii?

Mai liberi decât îngerii. Cu toate că și tu ești un înger care a ales să devină copil al Meu, prin puterile lui, ca să se unească cu Dumnezeu în atotputernicie și independență.

Un înger nu este în totalitate independent, cu toate că într-un fel este. Fiecare înger despre care ați auzit și pe care l-ați numit este un aspect al înfățișării Mele și nu o personalitate independentă, care să decidă pentru ea și să existe cumva separată. Ei bine, așa cum mâna ta nu poate săvârși o lucrare fără ca tu să îi hotărăști acțiunea dinainte și să o miști în acest scop, nici îngerul nu poate acționa fără Mine.

Un singur înger, atenție, este atotputernic. El poate fărâma și reconstrui într-o clipă întreaga materie care există, dar nu poate acționa fără Voia Mea, care sunt Iubirea și iubirea este viața.

Un înger nu poate fi trimis de Mine într-o lume, cu scopul de a săvârși o anumită lucrare, iar el să gândească în sine „cum ar fi să nu mă duc?” În schimb, unul care a devenit copil al Meu, prin puterile sale, folosindu-se de uneltele pe care i le-am pus la dispoziție, există prin el însuși și nu dă socoteală nimănui. Acesta cunoaște ordinea divină și o împlinește din voință proprie. Căci în realitatea angelică nu există supunere prin constrângere sau respect stabilit anterior prin impunere.

Dumnezeu se copiază pe Sine? Dacă da, vreau să Îți spun că la fel procedează și răul de când se știe.

Eu nu creez copii ale Mele, ci ființe libere, care mai presus de toate sunt de încredere. Răul se multiplică cu scopul de a cuceri, dar după victorie își ucide aliații, ca totul să îi revină și doar el să stăpânească. Eu nu vă stăpânesc, ci vă iubesc și nu pot gândi în Sinea Mea „cum ar fi să nu vă iubesc?”

Așadar dacă aș fi găsit înțeleaptă crearea unor ființe care să respecte ordinea divină și să Mă slăvească din lipsă de opțiuni, niciuna nu s-ar mai fi abătut, dar nici nu Mi-ar fi plăcut.

Orice ar cere un suflet trezit în Numele Tău va fi împlinit?

Împlinirile se produc instantaneu în realitatea sufletelor, dar numai cele care țin de desăvârșirea lor și astfel le eliberează de materie. Însă omul care cere o face cu mintea sa și cere ca să își prelungească viața trupului, nu ca să se elibereze de ea. Din lipsă de cunoaștere el preferă să fie sănătos și să nu ducă grija zilei de mâine în închisoare, mai degrabă decât să aspire la eliberare.

Ce ar fi bine să ceară un om trezit?

Orice tip de vindecare sufletească, aplicată lui sau cuiva cu

care se află într-o legătură strânsă.

Eu știu că sufletele nu se îmbolnăvesc, ele doar dorm. Trupul și mintea sunt supuse afectării și distrugerii.

Și un suflet inactiv, care doarme, este bolnav. Sau consideri că un om nedemn are un suflet sănătos?

Sufletele voastre sunt atrofiate. Chiar dacă Îmi aud chemarea ele nu se pot ridica. Odată paralizate, acestea vor bloca și viața mângâietoare a simțurilor. De aceea, multora nu vi se întâmplă nimic bun într-o viață întreagă de om, oricât ați învățat și munci. Toate ușile vi se închid, vă dispăre entuziasmul, apare tristețea și ajunge să vă stăpânească materia.

Cereți dar Tatălui în Numele Meu să vă resusciteze sufletele. Toate avantajele vor izvari de acolo, chiar și cele care vă pun la dispoziție tot confortul. Vorbiți cu Mine folosind cuvinte simple și fiți cât se poate de sinceri. Amintiți-vă faptul că Eu văd în inimile voastre chiar și ceea ce voi ați uitat că se află acolo. Nu așteptați un moment special, o atitudine pozitivă, o perioadă de post, ca să vorbiți cu Dumnezeu, ci lăsați documentul din mână și adresați-vă Lui chiar acum, ca să gustați din mierea Pământului.

Inspiră-mă să fac ceva bun și plăcut Ție atât timp cât trăiesc. Păstrează-mi sufletul curat și mintea lucidă, ca să nu devin vreo povară. Vreau să îmi câștig pâinea muncind și să sfătuesc lumea spre dobândirea vieții independente în care ființele nu mai trudesc pentru a își cumpăra supraviețuirea. Ce spui, așa ar fi bine să sune rugăciunea?

Așa este perfect. Odată ce inima ta vorbește în felul acesta o face cu scopul ca tu să conștientizezi faptul că ai primit deja toate darurile pe care le enumerezi. În momentele în care ai nevoie de ajutor iar Dumnezeu pare că nu răspunde și nu te ajută realizează faptul că te-am ajutat deja. Însă tu nu conștientizezi intervenția din cauza separării de atotputernicie, trăind absorbit de iluzie.

Consideri că nu îți sunt de folos informațiile revelate aici și gândești supărat că oricât ai citi nu se întâmplă nimic de fapt? Aceste adevăruri ascunse au menirea de a te scoate din iluzie, nu a te înrădăcina în iadul creat de om, împlinindu-ți visurile egotice și plăcerile carnale.

Fiecare suflet care a pășit pe Pământ experimentând viața în trup și apoi a mers mai departe a dobândit de-a lungul ei câteva noțiuni elementare despre sine și despre lume, care îi vor folosi în continuare. Viața nu se termină odată cu desuflerea trupului, ci abia începe. Perioada petrecută în trupul de carne, care mai este numit și coaja sufletului, poate fi comparată cu cea a unui pui de

găină care trăiește într-un ou. Suferetele desăvârșite se eliberează de coaja grosieră a materiei contaminate și devin independente. Ele lasă foamea, oboseala, greutatea, răurile sau toate bolile și pășesc în sfințenie. Acelea care nu reușesc să asimileze învățătura expusă în această carte sau în altele, care sunt asemănătoare, se nasc înapoi pe Pământ sau în lumi similare.

Aceste lumi despre care îți vorbesc sunt școli sufletești, care pot fi comparate cu instituțiile de corecție pământești sau chiar cu închisorile. În raport cu cele mai înspăimântătoare dintre ele viața trăită pe Pământ, cu toate că e dificilă, este de fapt o școală liberă, în care vă dezvoltați atât cât doriți. Faptul că privești cu dezgust materia este un lucru drept. În același timp nostalgia te inspiră și te distruge. Toate amintirile materiale vor fi lăsate în spate la părăsirea trupului.

Ce reprezintă amintirile materiale și care sunt ele?

Amintirile materiale sunt cele stocate în memoria ta mentală, care conțin detalii lumești și nu au fost asimilate de către suflet.

Adică majoritatea trăirilor, luând în considerare preocupările pe care le avem. Numele care ni s-a dat, limba pe care o vorbim, patria și religia, pricepera, pe toate le lăsăm în trecut.

Clipele de conștientizare pe care le semnalăm în timpul vieții sunt păsări rare, motiv pentru care sufletele nu asimilează nimic.

Sufletele asimilează mai mult decât crezi, dar nu o fac în felul în care îți imaginezi tu. De pildă, un refuz sau o supărare mare îți îmbogățește sufletul, în timp ce mintea care ți s-a dat își blesteamă soarta. Chiar și bolile trupului sunt binecuvântări pentru sufletele care își fac bagajele.

Adevărat.

Mulți cititori se regăsesc în povestirile tale și devin sensibili. Acest lucru este bun. Bine de știut este faptul că traiul cu părere de rău față de lumea care a trecut nu îți permite să te adaptezi. Sufletele active își lasă persoana iubită, soțul, trecutul și întreaga pregătire profesională care a durat jumate de viață, dacă acestea le îngreunează. În fond toți vă veți lăsa viețile de bună voie sau vi se vor lua. Ascensiunea nu este o judecată divină totuși, este un proces natural hotărât de Mine din dragoste pentru voi. Dar voi căutați să Mă blesteați în loc să Mă iubiți.

Niciun suflet din întreaga creație nu ar dori să rămână blocat într-un trup neputincios, de carne, când în afară se poate îmbrăca cu sute de trupuri și poate săvârși o mulțime de lucruri.

Cu adevărat dăm dovadă de prostie agățându-ne de o formă limitată, pe care oricum o detestăm și căutăm să o modificăm.

Îți mulțumesc pentru această claritate pe care o resimt drept motivație. Conștientizarea mă ajută să trăiesc frumos și aici, pe Pământ, cunoscând că viața în formă este doar o etapă. Tot ce am nevoie să fac este să iubesc prezentul deoarece toate merg înspre bine și nu spre rău.

Tu ne dai toate cele necesare încât să ne iubim viețile actuale, dar nu atât de tare încât să renunțăm la veșnicie în favoarea unei realități pămâtenene. Aștept cu nerăbdare să mă întorc în lumină, ca să privesc cu claritate de sus și din fiecare om trezit care m-a iubit atât timp cât am trăit. Dar spre mirarea mea ador și viața de acum. Cititorii ar putea recunoaște afirmațiile folosite de mine ca fiind contradictorii, căci nu poți adora un lucru sau o situație de care arzi de nerăbdare să te eliberezi.

Omule, nu vei ajuta un nefericit al străzii oferindu-i în dar o carte care promite să îi dezvăluie calea spre Hristos. Acela o va arunca, pe bună dreptate. Căci fapta ta ipocrită l-a judecat pentru situația sa pe care nu o mai poate remedia. Tu te-ai născut în condiții mai bune fără meritul tău și tot ce ai realizat ți s-a dat de sus. Înțelepciunea te inspiră să îl iei sub aripa ta până în ziua în care îi va dispărea teama. Atunci el va fi curios să afle care este motivul din spatele ajutorului și va citi cartea dintr-o dorință liberă. Apoi, recunoscându-se ca victimă își va da seama că L-a cunoscut deja pe Hristos.

Spuneai că te uimesc, dar nici tu nu te lași mai prejos.

Atunci Te invit să trecem la subiecte mai serioase.

Să trecem. În continuare vom recapitula ce este, cum arată și care este misiunea sufletului.

Îmi doresc, dacă este în acord cu ordinea divină și spre binele nostru, să folosim detalii clare așa cum nu au mai fost scrise. Ca să vorbim mai puțin abstract și să renunțăm la menajamente.

Dacă așa ai hotărât deschide-ți ochiul sufletului și scrie ce îți voi arăta. Dar nu Mă întrerupe, ca să fii capabil să recepționezi pe deplin viziunea.

Sufletul, ceea ce considerați că dețineți, este ceea ce sunteți. Sufletul care ești arată exact ca trupul care ți s-a dat, în ceea ce privește înfățișarea, totuși ne putem imagina că este mai frumos. Sufletul umple tot trupul, nu doar o parte a lui și, atenție, acesta nu se găsește în inimă sau pe lângă rinichi, așa cum conștiința nu locuiește numai în creier. Cei care s-au detașat de trupuri și au devenit conștienți de sufletul proaspăt trezit și-au văzut trupul iar din trup s-au văzut pe ei, ca doi gemeni care se fixează reciproc.

Trupul de carne, care este o mașinărie inteligentă, și-a putut

vedea sufletul pe care îl găzduiește mulțumită cordonului antren care l-a ținut în viață pe parcursul detașării. Detașările de trup se produc și noaptea în somn, în mod inconștient. În clipa în care un suflet își lasă definitiv trupul acest fir se rupe iar carnea lui se descompune, deoarece nu îi mai este de folos.

Dacă un om își pierde un picior sau se naște fără el, își pierde și o parte din suflet sau are un suflet incomplet?

Toate sufletele întrupate sunt complete.

M-am convins de acest adevăr în urmă cu trei ani, dar nu am îndrăznit să povestesc cuiva întâmplarea. Într-o zi am cumpărat un hamster căruia i-am construit un mic paradis în care să crească în voie și să mă încânte. El se născuse fără laba piciorușului din spate, dar în ciuda acestui dezavantaj sărea de la înălțime și alerga fără să îl oprească ceva. Uneori se prăbușea, dar nu înțelegea de ce cade, ce nu funcționează bine. După fiecare căzătură rămânea nemișcat vreme de câteva secunde, ca într-o transă, apoi revenea în realitatea simțurilor unde habar nu avea că trupului îi lipsește o parte.

La început am crezut că gradul scăzut al inteligenței îl face să uite accidentările anterioare și nu îi permite să învețe din greșeli, dar l-am văzut că se scărpină cu piciorușul care nu exista și credea că face o treabă bună. Comportamentul animăluțului nu provenea dintr-un ritm format în timp, puiul neavând nici patru săptămâni, ci din certitudinea faptului că este sănătos și complet.

Mai departe, dat fiind faptul că am elucidat acest mister, vom descrie materia sufletească care ține această hologramă numită suflet să nu se risipească în eter în momentul în care este extrasă din trup.

Și sufletul este alcătuit din materia care există în lumi. Totuși el, fiind un sistem de viață superior, o selectează și îndepărtează partea grosieră, judecată, moartă.

Dacă și sufletul este compus din materia care există de ce nu poate fi văzut? Materia cunoscută este vizibilă și palpabilă.

Nici oxigenul nu se vede, nici electricitatea, iar exemple pot fi enumerate la nesfârșit. Corpurile invizibile ori sunt compuse din particule prea mici pentru a fi observate, ori sunt energii pure și prin definiție sunt elemente spirituale sau spiritualizate.

Procesul se desfășoară pe durata a aproximativ trei zile, timp în care esența vitală a trupului descompus e strecurată prin filtrul realității sufletești, în interiorul căreia pătrunde treptat și capătă contur și conștiență. Analizează o floare și vei tresări la gândul că este alcătuită din materia grosieră a solului. Această materie

a fost însă filtrată în repetate rânduri și iată, din solul negricios a apărut o formă viu colorată, care emană un parfum îmbietor. Tot așa se formează și trupul, din sol, iar pe parcursul vieții, din trup, apare forma sufletului. Aceasta este misiunea și dorința lui, cea de a se crea.

Cum este posibil ca sufletul să se formeze pe parcursul vieții trăite în trup când noi știm că el vine deja format și se întrupează prin alegere conștientă?

Ei bine, există suflete umane care apar aici, pe Pământ, din elementele lui vitale și din mai multe părți de suflet care provin de la animalele care au trăit pe el. De asemenea, există și suflete care au fost deja formate din elementele vitale ale acestui Pământ sau ale altuia, care se întrupează din dorința de a se purifica ori a le asista și îndruma pe cele care trăiesc de prea mult timp aici.

Niciun suflet ceresc nu se naște în lume ca să învețe ceva de la ea, ci toate învață prin intermediul ei, de la Mine.

Sufletul tău provine dintr-o lume îndepărtată, care se află pe una dintre stelele care alcătuiesc constelația numită Orion. Ea a fost dar casa ta timp de zece mii de ani, de când te știi. Tu ești dintotdeauna alături de Mine, ca gând, însă prima ta rupere (a se citi întrupare) a avut loc, cu aproximație, pe atunci. Începând cu acea zi ai devenit un spirit liber care Mă urmează dintr-o voință proprie, la fel ca un copil care își ascultă părintele. În momentul întrupării tale pe Pământ ai uitat cine ești, fiindcă ea este legea naturală a lumilor primitive și trebuie respectată. În alte lumi nu se aplică legea uitării din cauza faptului că aceasta nu există sau a fost deja îndepărtată. După ce îți vei părăsi trupul actual îți va dispărea amnezia. În patria ta nu ai nevoie să îți lași memoria la întoarcere sau să pătrunzi printr-o altă naștere.

Lumile ca cea pe care o explorezi în prezentul de acum sunt puține, ca număr, în comparație cu celelalte care nu pot fi numărate. Pământurile nealtoite sunt bucăți rupte din sorii primordiali și formate pe căi naturale, în timp, fapt care le face cu atât mai prețioase. Civilizațiile avansate le consideră mesaje neatînse ale Începătorului. De aceea cele mai curajoase suflete se înghesuie să le exploreze ca să își descopere calitățile ascunse.

Pământul, înaintea apariției omului așa cum îl cunoașteți, a găzduit o rasă mai primitivă de om, care era pe jumătate animal. Înaintea omului animal aici au existat niște animale masive, iar înaintea lor niște târătoare urâte și câțiva pești care semănau mai mult cu șerpii.

Atât de clar și detaliat nu ai vorbit niciodată!

Te-am atenționat să nu Mă întrerupi, ca să poți recepționa pe deplin viziunea.

Nu m-am putut abține, sunt om.

Vom mai vorbi despre autocontrol și cumpătate.

Desigur, continuă!

Din toate aceste animale care la prima vedere au trăit mult și degeaba, așa cum ai gândit acum, ca bucăți de carne lipsite de conștiință, s-au format părți de suflet, neconturate și amețite, care pluteau în eter fără cunoaștere. Atunci ceva le-a determinat să se atragă unele pe altele și să formeze niște mingi de suflet, care au început să se rotească și să emane o nouă dorință.

Începătorul le-a simțit dorința, iar ca răspuns a creat primul trup uman, care să le găzduiască. Apoi a fost nevoie de încă unul și tot așa. Crearea trupului și nu nașterea lui, în forma pe care o cunoașteți în prezent, a avut loc în mai multe părți ale lumii și nu într-un singur loc numit Eden.

Compară trupul unui om păros, masiv și greoi asemeni unui taur, a cărui piele degajă un miros neplăcut și pe care se așază muște, care mai mult rage decât să rostească cuvinte, cu unul fin și blând ca cel al unei fecioare și vei înțelege fenomenul natural prin care materia e filtrată și creează forme din ce în ce mai perfecte și conștiințe mai treze. Dacă vei derula timpul în imaginația ta vei reuși să vezi cum vor arăta oamenii în viitor.

Sufletele formate din materia care a fost filtrată în repetate rânduri și prin urmare sunt superioare pot trăi și pe stele, și pe sorii primordiali, nu doar pe pământuri. În cele mai multe cazuri ele se adună pe sorii primordiali. De acolo dăruiesc dragoste și lumină lumilor încă dependente. Numai faptul că ești fascinat de Cosmos și obișnuiești să admiri cerul, îți răspunde la întrebarea „cine ești și de unde vii?”.

Sufletele superioare apar rareori pe pământuri, luând înfățișări umane pentru a săvârși lucrări divine. Atunci când o fac ele nu mai sunt nevoite să se nască, fiindcă sunt capabile să sfideze toate legile naturale care stăpânesc lumile. Cele mai multe astfel de lucrări sunt chei de inspirație, care ajung la oamenii potriviți în momentele potrivite.

Fascinant! Dacă aș fi tăcut...

Nu te judeca prea asupru pentru greșelile tale, recunoaște-le și caută să fii mai atent pe viitor. Viața trăită pe Pământ nu are ca fundament înțelepciunea, ci iubirea naivă pe care v-ați angajat să o experimentați. Voi vă nașteți cu memoriile șterse și nu aveți cunoaștere de sine și a mediului care vă găzduiește. Atunci cum

v-ați putea condamna și urî pentru faptul că nu ați reușit să faceți cutare și cutare lucru, așa cum vă judecă lumea? Acest stadiu al dezvoltării, la baza căruia stau iubirea și sacrificiul, este cel final care vă aduce la Mine și vă unește cu Dumnezeu.

Voi v-ați trezit în mijlocul lupilor prin decizie proprie, lipsiți de orice sistem de apărare, având iubirea la vedere, pe care v-o devorează pe viu animalele. Ați venit la moarte din iubire pentru oameni și dragoste de Mine.

Așa arată în realitate situația actuală a sufletelor care vin pe Pământ și așa percepe Dumnezeu societatea construită de om. Cu toate acestea suferința resimțită de ele este un preț prea mic în comparație cu ceea ce vor dobândi odată cu înălțarea.

Societatea umană vă caută defecte doar ca să vă îndepărteze, să vă amendeze și să vă distrugă, nu ca să vă corecteze, căci nu vă iubește. Din punctul acesteia de vedere, care este întărit de o mulțime de legi mârșave, sancționarea voastră este dreaptă și îi aduce beneficii. Dar societatea și legiuitorii ei sunt orbi și surzi, iar răutatea celor care judecă nu este justificabilă.

Atunci când nu cunoști o anumită lege și o încalci, însă prin încălcarea ei nu provoci niciun rău nimănui și totuși, societatea te judecă, te amendează și te distruge, o face din cauză că nu te iubește. Ea te urăște din ziua în care te-ai născut și nu iubește pe nimeni, iar cel care nu iubește este o rușine.

Un om sau un grup de oameni care nu iubește este o rușine?

Omul care nu iubește este rușinea Pământului și a întregului sistem universal. La fel sunt și lucrările sale și tot ce a influențat pe parcursul vieții.

Dacă diavolul ar umbla liber printre voi, la fel ca în trecut, s-ar înspăimânta de răutatea omului și inteligența lui avansată de a face rău. Omul ar fi prins diavolul, l-ar fi judecat și osândit, dar acesta nu mai este, tot așa cum nici omul care nu iubește nu va mai fi. Doar oamenii puternici vor rămâne, care au dovedit că pot iubi. Ei se vor dedica celorlalți din voință proprie și dintr-o iubire nemărginită pentru creația Mea; din cunoașterea faptului că aceasta este dreaptă și bună și va atinge desăvârșirea în toate stadiile ei. Din acest motiv Îmi dăruiesc slavă în veci, căci a Mea este slava și fericirea și toată lumina. Eu sunt toată iubirea.

Eu săvârșesc cele mai însemnate și mai frumoase lucrări, iar cântecul Universului Mi se adresează direct și Îmi încântă auzul. Operele naturilor Îmi recită iubirea, cu șoapte dulci și voce de femeie, și Îmi trezește îndurarea pentru voi. Eu sunt dragostea ale cărei gânduri se transformă în flori. Florile devin apoi fructe și

poartă viața în pânțele. Și viața se desprinde de Mine și devine independentă. Astfel, alături de Mine, care sunt viața, vor exista două vieți, care vor fi egale în frumusețe și în independență. Nu poți exprima prin scris înțelepciunea Mea și cât de frumos sunt. Dacă ai percepe sentimentul în toată plenitudinea acesta te-ar ucide din punct de vedere fizic. Căci sângele tău ar fierbe și s-ar umple de diverse substanțe care ți-ar slăbi și opri inima fizică. Atunci ai fi îndreptățit să declari faptul că ești primul om care a murit de fericire, iar medicii care ți-ar studia trupul neînsuflețit ar confirma fenomenul neobișnuit.

Există și o inimă sufletească?

Ceea ce este vizibil și palpabil în lumea fizică există mai întâi în realitatea sufletelor. Materia este doar coaja.

Îți mulțumesc pentru onoarea de a simți această iubire, chiar dacă în prezent am rămas doar cu cunoașterea. Mulți oameni mai capabili și învățați trec prin viață fără să aibă habar de ea.

Chiar și așa, simțind în parte, psalmii lui David par versuri de grădiniță în comparație cu frumusețea și înțelepciunea Ta. Resimt acest mesaj ca o mângâiere părintească, pe care spre tristețea mea mulți orbi au batjocorit-o. Dar eu voi fi de un milion de ori fericit, vreme de un milion de ani, datorită faptului că am crezut în ea și am transcris-o, timp în care sufletele cerșetoare vor implora iertare și alinare. Dar cei care mi-au urmat învățăturile și astfel s-au dezvoltat în felul lor, prin voința lor, nu le vor permite să ajungă la mine. Și sufletele nenorocite vor ști că eu sunt iubire și că doar privindu-le se vor înfrumuseța și întări. Ele vor căuta soluții ca să intre în Împărăție, își vor dedica în acest scop chiar sute de vieți consecutive.

Așa este, ceea ce ai scris a fost stabilit. Aceste consemnări au fost prevăzute totuși din eternitate, tu doar le resimți efectul și le transcrii pe hârtie. Modul tău anomal de a funcționa face ca cu cât te apasă grosolănia lumii să te înalți la Mine, în realitatea de sus. Fenomenul se aseamănă cu cel din trecut, când oamenii care au suferit cel mai mult au devenit cei mai curați și mai înțelepți. Ei stau astăzi pe scaunele lor și coordonează lumile pe care le-au primit de la Mine.

Tu Îți răsplătești copiii dăruindu-i fiecăruia câte o lume?

O, iubitule, nici nu știi, lumi locuite există miliarde!

Adevărat adevărat îți spun, mierea Pământului nu constă în a nu duce lipsă de nimic și a fi aclamat și iubit de toți în viața ta actuală. Totuși nici resursele materiale nu îți lipsesc, nici laudele nu te ocolesc. Mierea constă în atingerea acelei stări în care simți

că cu cât este mai rău este și mai bine. Dulceața este mulțumirea de sine și conștientizarea faptului că faci ceea ce se cuvine să fie făcut și că indiferent de durere, acolo de unde ai plecat și unde te vei întoarce este bine.

Primăvara îți înflorește mai întâi în suflet, apoi se așterne pe suprafața solului vizibil ca o mantie. Și cete întregi de îngeri vor sta înmărmurite în jurul tău ascultându-ți trăirile și se vor mira de puterea ta. Ele se vor așeza din iubire la picioarele tale și te vor recunoaște drept conducător. Te vor primi înapoi în lumea ta ca pe un Dumnezeu, așa cum sunt Eu pentru toate lumile.

În lumile desăvârșite o funcție se câștigă prin dedicare și trecere prin moarte, nu printr-o autoritate impusă și un respect care nu ți se cuvin, așa cum își obișnuiesc tiranii supușii. În lumea ta desăvârșită, a dragostei de viață și de adevăr, ființele te iubesc și te respectă și și-ar da viața pentru tine de o mie de ori, precum ai proceda tu pentru fiecare de un milion de ori, din adorație pentru dedicarea și curajul tău de a pleca cu mâinile goale și iubirea în suflet pe un Pământ al proștilor și al corupților.

Cartea noastră spune povestea fiecărui suflet ceresc care se naște pe Pământ și nu este de pe Pământ. Sufletele înțelepte vor găsi mereu modalități mesianice pentru a îmblânzi fiarele întunecate care trăiesc acolo în trup de om, împreună cu nemulțumiții și cu toți nebunii, și îi va transforma. Acest proces este de durată iar strategiile folosite sunt sublime și inobservabile.

După săvârșirea lucrării sufletul se va întoarce în lumină, iar lumina îl va învălui cu căldura ei. El va fi iubit și de ființele care trăiesc pe alte stele, care doar îi vor fi auzit numele.

În lumile mult îndepărtate, desăvârșite sau cele nealtoite, se vor auzi zvonuri despre eroii care pătrund în lumi prin naștere, pe care le domesticesc cu prețul vieții și al fericirii. Iar locuitorii de pretutindeni vor privi spre cer pătrunși de duioșie, vrând să afle cât mai multe despre ei. Dacă le va fi îngăduit vor căuta chiar să îi cunoască, ca să povestească generațiilor isprăvile lor. Voi ați altoit lumile pe care le-am creat, de aceea vă mulțumesc.

Te iubesc copile, tu, cel care Îmi citești chiar acum rândurile. Te iubesc pentru că Mă văd pe Mine în tine, după atâta vreme, timp în care ai schimbat nenumărate înfățișări și ai luat sute de forme. Un suflet umil asemeni ție, cititorule, ne-a adus împreună și nu ne va mai despărți nimic. Ia acest mesaj și împărtășește-l cu cine crezi tu că este demn de alinare și se poate trezi. La porci nu te duce, ca să nu te murdărești și în timp să te veștejești.

Sufletele cerești sunt forțate să rostească adevărul indiferent

de riscurile la care se expun și pe care și le asumă. Căci Spiritul Meu, care se manifestă în inimile lor, le obligă. Dar ele recunosc Spiritul Meu ca pe al lor propriu și astfel se eliberează de orice constrângere sau neplăcere. Iar ei sunt sfinții Mei, clarvăzătorii care stăpânesc vecii.

Mesajul nostru nu reprezintă o nouă filosofie, o conspirație, o religie, el este adevărul adevărat care a fost dintotdeauna și va rămâne adevărat. Mai devreme sau mai târziu fiecare suflet va fi supus acestui proces, fie că sunteți oameni simpli, săraci, bogați, preoți sau președinți. Ferice de cei care vor fi atrași de Tatăl din tine, pe care Îl prezinți atât de frumos.

Visele pe care le ai, în special acelea lucide prin intermediul cărora poți extrage informații care mai târziu vor fi recunoscute în realitatea simțurilor, sunt semne că sufletul care ești se pregătește să pătrundă în tărâmul lui natal. Atât frânturile de vise, cât și visele amestecate sau cele neclare, sunt dovezi ale faptului că sufletul omului nu s-a dezvoltat încă pe deplin. El vede mai mult umbre decât imagini concrete, tot așa cum un bebeluș își dezvoltă vederea și auzul treptat. El percepe umbre în jur și nu recunoaște sunetele chiar dacă reacționează la fiecare zgomot.

După ce îți vei lăsa trupul actual nu te vei mira de frumusețea și puterea ta și de lucrurile mărețe care îți vor deveni accesibile, despre care afli acum citind. Mirarea se va raporta la gândul că în trup nu ți-ai recunoscut identitatea spirituală și ai avut o concepție de sine limitată. În realitatea sufletelor ești conducător de cete, iar în cea spirituală reprezinți lumina Mea de prim rang de care nu M-am despărțit niciodată. Căci cei mai de seamă profeți istorici au înțeles pe jumătate din cât înțelegi și cunoști tu. Însă luminile Mele nu se ceartă pe seama diferențelor; ele iubesc una la alta ceea ce au și ceea ce le lipsește.

Cum?

Prin conștientizare.

Oferă-mi un exemplu!

„Iubesc la tine faptul că ești un om cinstit și bun, și eu mă las ghidat de aceleași principii. Analizându-te mai găsesc o calitate care mie îmi lipsește“. Ea poate fi iubirea și organizarea, credința de neclintit.

Este o interacțiune sublimă și extrem de rară. Eu, atunci când îmi măsoar iubirea pe care o simt față de anumiți oameni, realizez faptul că sunt cel mai mic om de pe planetă.

Cel mai mare suflet este cel mai iubitor; nu cel mai puternic, mai drept sau mai bogat în cunoaștere. Căci cunoașterea lui este

de la Mine și nu de la el, iar cel care are cunoaștere și nu iubire nu are nimic. Caută să crești în iubire, dorește-ți să fii iubitor și iertător, ca să redevii un suflet liber.

Cum se numește locul din care provin ca suflet, care îmi este casă și în care mă simt cel mai bine?

Alnilam, Casa Perlelor.

Cât de exacte sunt informațiile revelate aici?

Destul de exacte, cred Eu, din moment ce și-au fost furnizate de Cel care este veșnic viu și care nu a dormit niciodată.

Cum pot dovedi acest lucru oamenilor?

Nu vei reuși niciodată să dovedești faptul că sunt real. Chiar dorința ta este nenaturală și caută să anuleze ce a fost hotărât la începutul lumii.

Atunci care este scopul descoperirilor?

Fără ele nu și-ai putea păstra credința și tot ce este viu în tine s-ar stinge. Credința vă ajută pe voi și nu pe Mine. Căci Eu, dacă te îndemn să crezi, o fac ca să începi să exiști tu, nu ca prin rodul imaginației tale influențate de Mine să exist Eu. Eu nu am nevoie să exist, voi aveți.

În continuare, dat fiind faptul că am aflat toate acestea, vreau să știu dacă pot comunica cu sufletul tatălui meu pământesc. Nu dintr-un dor omenesc sau o suferință ascunsă, ci din curiozitate și pentru întărirea celor descoperite prin intermediul materialului.

Ai putea. Dar ca dorința ta neobișnuită să devină o realitate unică în prezent și una firească pe viitor, pentru toți oamenii, ai nevoie să îți slăbești trupul și să îți trezești și mai mult sufletul. Altfel nu vei înțelege prea multe din cele ce îți vor fi arătate.

Cum se slăbește trupul, prin înfometare?

Prin amorțirea sistemului nervos. Sistemul nervos înrădăci-nează sufletul în trup, făcându-l să simtă fiecare atingere și să se identifice cu trupul. Printr-o alimentație slabă în consistență sau abstenență totală poate fi obținut un oarecare rezultat. Mai mult, suprasolicitarea fizică și psihică ajută, chiar și administrarea de substanțe anestezice.

Consider că îndeplinesc primele criterii menționate...

Nici nu am terminat să rostesc ultimul cuvânt că am și căzut într-o stare asemănătoare unui vis, stând pe scaunul meu cu ochii deschiși și tableta pe care notez în față. Imaginea care îmi apăruse se schimba și nu era clară, dar știam, din practicile trecute, faptul că în scurt timp corpul meu va înceta să opună rezistență și mă voi putea plimba în voie prin realitatea sufletelor, detașat de trup. Și așa s-a întâmplat:

M-am trezit într-o încăpere primitoare, decorată frumos, ai cărei pereți erau alcătuiți din rafturi pline cu cărți. Era noapte din câte am văzut, în cameră ardea o lumină de veghe. Stăteam pe un pat înalt, acoperit cu o plapumă groasă învelită într-o pânză fină. Pe masă am observat câteva lucruri personale care i-au aparținut tatălui meu cât timp a trăit pe Pământ, motiv pentru care am clasificat viziunea drept un vis cauzat de dorința mea.

Atunci m-am întors în realitatea simțurilor și am stat alături de trupul meu, care se afla într-o stare de șoc, ca o așteptare, fiind copleșit de frica de moarte care i-a fost înfiripată în carne de mii de ani. Ulterior am înțeles faptul că lucrurile personale ale tatălui meu, care îmi apăruseră în viziune, erau simple proiecții mentale al căror rol era să mă ajute să îi recunosc prezența, căci înfățișarea lui era diferită, și am reluat viziunea.

L-am strigat așa cum îl strigam când eram copil, sperând să mă recunoască, dar nu a venit. Apoi am mai strigat de două ori și m-a întâmpinat, uimit și puțin îngrijorat pentru mine, întrebând:

- Albert, cum a fost posibil ca tu să vii aici, dacă timpul tău nu a sosit? Ai grijă să nu se întâmple ceva rău cu tine, lumea de jos este plină de pericole.

- Nu îți face griji în privința mea, eu mă pot detașa de trup în timp ce trăiesc pe Pământ de ori de câte ori vreau. Și pot călători unde vreau și întâlni pe cine vreau. Am dobândit aceste capacități și mai mult în timp atât de scurt căci m-am descoperit. În lumea simțurilor, oamenilor cu care interacționez, după scurt timp și nu pe loc, le pot percepe sufletele. De obicei în trupurile atrăgătoare se ascund cele mai odioase suflete, pe care nu le voi descrie din bun simț și respect față de creația așa cum a fost lăsată să evolueze. Cu siguranță chiar frumusețea trupeză nu permite sufletelor să se finiseze. Pe tine te pot vedea doar parțial. Tu cum reușești să mă vezi de la o asemenea distanță?

- Eu te pot vedea doar dormind. În lumea mea am tot ce îmi trebuie și îmi petrec zilele mai mult citind. Există atâtea lucruri minunate de înțeles încât nu le poți cuprinde într-un veac. Eu prin voință pot influența chiar și viața de pe Pământ, plantele, peștii și animalele, care sunt gânduri divine formalizate. Chiar și faptul că ai scris primele volume „Vorbind cu Dumnezeu“ a fost rezultatul rugăciunilor mele. Însă tot ce ți-aș spune eu tu știi deja încă din trupul neputincios de carne. De aceea nu vei veni aici unde sunt acum, căci nu va fi nevoie. Te iubesc, cred că ți-ai dat seama deja. Ești un suflet rebel, de o strălucire inimaginabilă, din acest motiv ai primit toate darurile sau ți le-ai luat...

Ei bine, cum ți s-a părut comunicarea?

Genială! Chiar dacă nu i-am perceput în totalitate forma, am simțit prezența lui inconfundabilă.

În viitor oricine va putea comunica în felul acesta?

Absolut.

Lasă oamenii frumoși și buni să trăiască în pace și în fericire, dar mai întâi de toate trezește-le sufletele. Lasă-i să danseze și să se îmbrățișeze, rasă cu rasă, etnie cu etnie, iar alături de natură și de animale să guste mierea de sub cer, dulceața vie a Pământului, care este dragostea Creatorului. Fă în așa fel încât diferențele să îi apropie, înlătură ceața, dăruiește-le pacea! Dacă omenirea a fost iertată ajută-o să simtă acest lucru ca fiind adevărat, sunt dispus să dau orice în schimb!

Dar tu nu ai nimic de oferit pe care să nu îl fi primit mai întâi de la Mine.

Atunci ia-mă pe mine! Lor lasă-le fericirea, ridică condamnarea! Dacă mă iubești, în ciuda prostiei și a mizeriei pe care uneori le dovedesc, împlinește-mi dorința!

Dragul Meu, lumea nu este bună, din acest motiv ea trebuie să moară. Dar ar putea fi, pentru copiii Mei este. Lumea ar putea fi iubitoare, astfel s-ar elibera de orice judecată. În final totul va fi bine, iar de rău și suferință veți citi în cărțile de istorie.

Înălțarea sufletului se aseamănă cu escaladarea unui munte. În vârful aerul este curat și imaginea limpede. Pe creastă soarele te mângâie direct. Jos se adăpostesc animalele și oamenii care își varsă gunoaiile și se urătesc. Și dacă unul care nu știe absolut nimic face ceea ce se cuvine să fie făcut din voință proprie el și-a atins dumnezeirea și a părăsit lumea cu capul sus.

Imagineză-ți o fecioară delicată și subțire, cu părul desfăcut și o piele fină, acoperită doar cu o pânză de mătase, care aleargă fericită. Ea dansează pe o melodie care îți străpunge pieptul la auz și îți inundă ochii. Rochia ei lungă împrăștie în atmosferă un parfum de pere albe și tonka, iar materialul subțire din care a fost confecționată îi dezvăluie undulările trupului suav, creat de perfecțiunea însăși, pentru tine. Ce dragoste dureroasă te încearcă stând la câțiva pași distanță de ea și ce vioi te simți atingând-o.

Nu merită să pierd o lume pentru o asemenea iubită, a cărei dragoste fidelă Mi-a fost destinată?

Ai renunța la o lume întreagă pentru a iubi o singură ființă?

Adevărat îți spun, pentru ea am renunțat la o mie de lumi. Și am prăbușit stele, cu locuitorii lor pe ele. Această fecioară pentru care Mi-am dat viața sunteți voi, biserica Mea, umanitatea.

Încheiere

După o pauză de trei ani am scris din nou, în același stil și cu mai multă căldură. Mesajul este dedicat audienței mele restrânse dar se adresează și publicului larg în funcție de chemare și căutări. Din mai multe milioane de oameni, care au trecut prin materialul prețios, nu știu dacă au rămas în iubire și adevăr o sută. Aceștia ori au rămas fideli adevărului pe care l-au recunoscut, chiar dacă au suferit din pricina lui, de dragul adevărului, ori au fost smulși definitiv din realitatea de suprafață în care nu s-au mai întors.

Dumnezeu nu li se va revela nici în zece mii de ani celor care au nevoie de dovezi pentru a Îi urma învățătura și nu sunt atrași pur și simplu de adevărul din ea și de frumusețea care o învăluie. Dacă s-ar arăta de dragul vreunuia Și-ar contrazice înțelepciunea, iar acela ar deveni supus prin constrângere; libertatea și independența i s-ar pierde. Cosmosul nu este un spațiu gol care găzduiește bolovani gigant lipsiți de viață, este mai degrabă o pânză pe care sufletele libere o modelează după preferințele lor. Tot ele au grijă de școlile de oameni ori de închisorile în care sufletele inferioare au nevoie să fie ținute captive, asemeni celor de pe Pământ. Aici ele au totuși toate uneltele necesare unei desăvârșiri rapide.

În vremurile actuale mângâierea este din ce în ce mai greu de găsit, iar iubirea adevărată a devenit ca un diamant de foarte puțini descoperit și trăit. Oamenii buni își lasă încrederea pe mâna tuturor nedemnilor din neatenție sau naivitate, în vreme ce înșelătorii se scufundă în realitatea pământie a trufiei, de unde nu se mai pot cu niciun chip elibera.

Răutatea se multiplică rapid în realitatea sufletelor care încă nu s-au trezit. Disperarea din ochii condamnaților nu dispare nici prin părăsirea trupurilor provizorii. Printre strigăte și moarte mai trăiesc totuși și oameni fericiți. Află ce îi motivează urmărind în continuare seria intitulată „Mierea Pământului“.

Sfârșitul Documentului I